

IV.

23

EN MÅNSKENSNATT PÅ SLOTTSBACKEN.

Moderato.

Magistern. *p*
Her - re min Gud, vad den må - nen ly - ser,

Glunten.

Moderato.

Piano. *pp*

p
se, vil - ken glans ut - ö - ver land och stad!

Glunt. *p*
Him - len är klar och var stjär - - na my - - ser

pp

vän - ligt e - - mot oss ner och vin - kar glad.

HERRE MIN GUD

Herre min gud, vad den månen ljuser!
Se, vilken glans ut över land och stad!
Himlen är klar och var stjärna myser
Vänligt emot oss ner och vinkar glad.
Där flammer Sirius, där Orion,
Där plaskar Svanen i eterns bad.
Herre min gud, vad den månen ljuser!
Se, vilken glans ut över land och stad.

Högt opp i slottet varenda ruta
Blixtrar, som vore den en ädelsten.
Tänk dig vid tornet en prins med luta,
Fladdrande lockar och charmanta ben!
Och i et fönster Cecilia Wasa,
Bländande skön uti i månens sken!
Högt opp i slottet varenda ruta
Blixtrar, som vore den en ädelsten.

Hög och förklarad i månens strimma
Kyrkan sig reser över träd och hus;
Märk vid dess fot vilken nattlig dimma
Och vid dess spetsar vilket härligt ljus!
Gloria Deo in exelsis!
Nog är det klenst här i jordens grus.
Hög och förklarad i månens strimma
Kyrkan sig reser över träd och hus;

Var finns en punkt uti Sverges rike
Där man om natten har så lycklig lott!
Hellre jag sover i "Stadens Dike"
Änn uppå bolstrene i kungens slott.
Nu skal vi knacka oss in hos Lamby,
Por—ter så här dags—är det ej gott?
Var finns en punkt uti Sverges rike
där man om natten har så lycklig lott!